

มทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน นอกจากภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาประจำชาติแล้ว ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาที่นักเรียนนักศึกษาไทยนิยมเรียนกันมากที่สุดภาษาหนึ่ง เหตุผลที่นักเรียนไทยเรียนภาษาอังกฤษนั้น ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณและคณะ (1971: 3) ให้ข้อคิดไว้สองประการคือ ประการแรก ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนที่ต้องการศึกษาวิชาชีพรต่อไป โดยเฉพาะผู้ที่มุ่งจะเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพในอนาคต ประการที่สอง ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ประสงค์จะประกอบอาชีพที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก เช่น การเป็นพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน มัคคุเทศก์ หรือผู้ประกอบการธุรกิจที่ต้องเกี่ยวข้องกับติดต่อค้าต่างประเทศ นอกจากนี้เหตุผลดังกล่าวที่ทำให้นักเรียนไทยต้องเรียนภาษาอังกฤษกันมากแล้ว สิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งก็คือภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความจำเป็นต่อการศึกษาล่าเรียน โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาซึ่งต้องอ่านตำรา ซึ่งส่วนใหญ่มีก เป็นภาษาอังกฤษ

การเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ทักษะการอ่านนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ แม้ว่าการเรียนรู้ในปัจจุบันจะสามารถรับมาได้จากหลายทาง ไม่ว่าจะเป็น การฟังคำบรรยาย การถ่ายทอด โดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ แต่หนังสือและตำราเรียนก็ยังนับว่าเป็นแหล่งสำคัญของความรู้ซึ่งต้องอาศัยการอ่านเป็นหลัก ดังที่ ลอเรนซ์ อี.แฮฟเนอร์ (Lawrence E. Hafner 1971: 9-10) ได้ให้ข้อคิดไว้ว่า แม้ว่าการศึกษามีการใช้สื่อทางการศึกษาที่ทันสมัยมากมายเพียงไร แต่เมื่อเทียบกับการอ่านแล้ว การอ่านก็ยังมีค่าอยู่มากเพราะการศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยการอ่าน เป็นวิธีที่สะดวก เอกสารสำหรับการอ่านหาได้ง่าย ผู้อ่านจะอ่านเวลาใดก็ได้ ทั้งยังมีเวลาที่จะใคร่ครวญ ตรวจสอบ ทบทวนคัดเลือก และเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ที่อ่านได้ นอกจากนั้น การอ่านยังจะช่วยพัฒนาแนวความคิดและเพิ่มพูนความรู้หรือความแตกฉานทางสติ

ปัญญาได้อย่างมากด้วย การอ่านจึงมีคุณค่ายิ่ง ซึ่ง วิลกา เอ็ม. ริเวอร์ส (Wilga M. Rivers 1972: 214) ได้กล่าวถึงคุณค่าของการอ่านว่า เมื่อนักเรียนคนใดได้พัฒนาทักษะการอ่านจนใช้การได้แล้ว ทักษะนี้ก็จะคงอยู่กับตัวนักเรียนผู้นั้นตลอดไป และทำให้มีความสามารถที่จะเพิ่มพูนความรู้ด้วยตนเองได้ นอกจากนี้ การอ่านจะช่วยให้นักเรียน เข้าใจวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษานั้น ๆ รวมทั้งวิถีทางของความคิดและความสามารถสร้างสรรค์ในด้านต่าง ๆ สำหรับ แมรี ฟินอคเชียโร (Mary Finocchiaro: 1969: 134) นั้น มีความเห็นเกี่ยวกับทักษะการอ่านว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ถือว่า เป็น เป้าหมายสำคัญยิ่งของการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในการอ่านภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษนั้น แพตริเซีย แอล. คาร์เรลล์ (Patricia L. Carrell 1988: 1) ให้ความเห็นว่า ในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนนักศึกษาจำนวนมากแล้ว การอ่าน เป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งสี่ อันประกอบด้วยทักษะทั้ง พูด อ่าน และ เขียน นอกจากนี้ ในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในระดับที่ต้องใช้ความรู้สูงขึ้นไปนั้น ความสามารถในการอ่านในอัตราเร็ว และด้วยความเข้าใจดีพอสมควรนี้มีความสำคัญ เทียบ เท่ากับทักษะพูด เช่นกัน (David E. Eskey 1970: 315-321) สำหรับการเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ เพื่อจุดประสงค์ทางวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถาบันการศึกษาระดับสูง มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่ต้องอาศัยข้อมูลเอกสารทางวิชาการที่เขียน เป็นภาษาอังกฤษด้วยแล้ว การอ่านยิ่งมีความสำคัญอย่างมาก เพราะหากไม่มีความสามารถในการอ่านอย่างเพียงพอแล้ว ผู้อ่านจะไม่สามารถก้าวขึ้นไปถึงระดับที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาได้เลย

การอ่านที่จะประสบความสำเร็จนั้น เคนเนธ กูดแมน (Kenneth Goodman 1971: 135-138) และ ยู. ไนซ์เซอร์ (U. Neisser 1976: 47-49) ให้ข้อคิดว่าจะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่ง 4 ประการคือ

1. ความรู้ทางภาษา (linguistic knowledge) ซึ่งได้แก่ ความรู้ของผู้อ่านในเรื่องคำศัพท์ ถ้อยคำสำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในภาษาที่อ่าน เป็นต้น

2. โลกทัศน์ ความเชื่อ ประสบการณ์ และความรู้ต่าง ๆ ที่ผู้อ่านได้เรียนรู้มา (schema) ซึ่งหมายรวมไปถึงความรู้ใน เนื้อหาที่อ่านตลอดจนความพร้อมของผู้อ่าน (conceptual readiness)

3. ความสมบูรณ์ในตัว เนื้อ เรื่องหรืองาน เขียน (conceptual semantic completeness)

4. ลักษณะโครงสร้างของงาน เขียน (schema of the text) ซึ่งได้แก่ ลักษณะ โครงสร้างต่าง ๆ ของงาน เขียน เช่น นิยาย นิทาน เป็นต้น ลักษณะโครงสร้างภายในของงาน เขียน แต่ละประ เภทย่อมแตกต่างกัน งาน เขียนประ เภทเดียวกันบางครั้งก็สามารถมีโครงสร้างที่แตกต่างกัน ได้

ในบรรดาปัจจัยทั้ง 4 ประการข้างต้นนี้ ปัจจัย 2 ประการหลัง เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ งาน เขียนของผู้ เขียน แต่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้อ่านโดยตรง คือ ปัจจัย 2 ประการแรกซึ่งได้แก่ ความรู้ทางภาษาและทัศนความรู้ใน เรื่องที่อ่าน

เจมส์ โคดี (James Coady 1979: 6-7) ได้กล่าวถึงความรู้ทางภาษาอันเป็นส่วน สำคัญในการอ่านว่ามีหลายระดับ เริ่มตั้งแต่ระดับที่เป็นรูปธรรม (concrete) อันได้แก่ ความรู้ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับคำ จนถึงระดับที่เป็นนามธรรม (abstract) คือ ระดับการจับความหมาย โดยเริ่มต้นผู้อ่านจะต้องฟังภาษาในระดับที่เป็นรูปธรรม (concrete) มาก โดยเริ่มที่การ เรียนรู้เสียงให้สัมพันธ์กับตัวอักษรและการรู้ความหมายของคำแต่ละคำ แต่การ อ่านจะ เปลี่ยนไปเมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์ในการอ่าน เพิ่มขึ้น และเมื่อเป็นผู้ที่อ่านเก่งแล้ว (advanced reader) ก็จะสามารถอ่านเอาความหมายได้เลย ซี.เอ.โยริโอ (C.A. Yorio 1971: 107-115) ได้ชี้ให้เห็นว่า ความสำเร็จในการอ่านภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับความรู้ความชำนาญ หรือความสามารถ (proficiency) ในภาษาต่างประเทศนั้น ๆ ของผู้อ่าน เพราะการคาดการณ์ล่วงหน้า (prediction) หรือการเดาในขณะที่ยังอ่านจะเป็นไปได้ยาก ถ้าผู้อ่านไม่มีความรู้ในภาษา ที่อ่านอย่างเพียงพอ นอกจากนั้น ขณะที่ผู้อ่านกำลังอ่าน เขาจะต้องนึกทบทวนคำที่อ่านผ่านไป แล้ว ซึ่งอาจจะ เป็นคำที่ไม่เคยเห็นมาก่อน และโยงเข้ากับคำที่กำลังอ่านอยู่ การอ่านในลักษณะนี้เกินขีด ความสามารถของความทรงจำ เพราะฉะนั้นผู้อ่านจะลืมคำที่ เพิ่งอ่านผ่านไป การอ่านในลักษณะนี้

จึงเป็นไปอย่างเชื่องช้า และไม่ต่อเนื่องและความเข้าใจจะไม่เกิดขึ้น ทั้งนี้ สาเหตุใหญ่เนื่องจาก ผู้อ่านขาดความรู้หรือความชำนาญทางภาษานั้นเอง ความรู้ความสามารถทางภาษาจึง เป็นปัจจัยสำคัญ ในการอ่านภาษาอังกฤษประการหนึ่งที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่าน

อย่างไรก็ตาม เจมส์ โคดี (James Coady 1979: 11) ได้ตั้งข้อสังเกตว่า ยังมี นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศอีก เป็นจำนวนไม่น้อยที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดี แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จในการอ่าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนเหล่านั้นเข้าใจว่าการอ่าน คือ การที่จะต้องอ่านทุกคำ ทำให้นักเรียนต้องพึ่งพจนานุกรม เป็นส่วนใหญ่ กระบวนการอ่านจึง เป็นไปอย่างเชื่องช้า และไม่มีประสิทธิภาพเช่นกัน ฉัตรสุตา ดวงพลอย (2524: 10) มีความเห็นว่า การอ่านที่ถูกต้องนั้น คือ การอ่านเพื่อเอาความหมายหรือการอ่าน จับใจความ (reading for meaning) โดยผู้อ่านไม่ต้องรู้ความหมายของคำทุกคำที่อ่าน แต่สามารถใช้ ประสบการณ์ ตลอดจนความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมา (schema) และเนื้อหา (content) เพื่อ การเดาความหมายของคำบางคำได้โดยไม่ต้องพึ่งพจนานุกรมในทุกโอกาส

ในการอ่าน เพื่อเอาความหมายหรือจับใจความนั้น นอกจากผู้อ่านจะต้องมีความรู้ความสามารถ ทางภาษา ตั้งแต่เรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ ตลอดจนความสามารถในการ เดาคำศัพท์จาก บริบท รวมไปถึงการใช้พจนานุกรมแล้ว การที่ผู้อ่านจะ เข้าใจ เรื่องที่อ่านได้มากนัก ยิ่งใดนั้น สาวิตรี ประเสริฐกุล (2529: 40) ให้ความเห็นว่า สิ่งที่มีความจำเป็นในการอ่านอีกประการหนึ่ง ก็คือ พื้นความรู้ของผู้เรียนในเรื่องที่อ่าน (prior background knowledge)

ริชาร์ด แอนเดอร์สัน และคณะ (Richard Anderson et al. 1978: 15-17) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านจากการวิจัย เรื่องการอ่านในภาษาที่หนึ่งว่า พื้นความรู้ในเรื่อง ๆ หนึ่งสามารถช่วยให้ผู้อ่าน เข้าใจข้อความที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นได้ดีขึ้น ส่วน เดวิด พี. เพียร์สัน และคณะ (David P. Pearson et al. 1979: 28-29) ก็ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีความรู้ในเรื่องหนึ่งอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ได้เข้าใจดีกว่านักเรียนที่มีพื้น ความรู้ในเรื่องดังกล่าวน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ แคธลีน สตีเวนส์ (Kathleen Stevens 1980: 151-154) ที่พบว่า ในการอ่านข้อความในแบบทดสอบวัดความ เข้าใจในการ อ่าน นักเรียนกลุ่มที่มีพื้นความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มากกว่า จะมีความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านซึ่งเกี่ยวกับ

เรื่องนั้น ๆ ได้ดีกว่ากลุ่มที่มีพื้นความรู้ในเรื่องนั้น ๆ น้อย นอกจากนั้น แคธลีน สตีเวนส์ (Kathleen Stevens 1982: 326-328) ยังได้ทำการวิจัยอีกครั้งโดยแบ่งกลุ่มนักเรียนตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่ม เปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มที่เรียนเรื่องพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านก่อนทำการทดสอบการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า การสอนพื้นความรู้แก่ผู้เรียนก่อนช่วยให้ผู้เรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจมากขึ้น

จะเห็นได้ว่าพื้นความรู้ดังที่กล่าวข้างต้น เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เช่นเดียวกับความรู้ความสามารถทางภาษาของผู้อ่าน การอ่านจับใจความนั้น ผู้อ่านจะต้องอาศัยองค์ประกอบทั้งสองประการนี้จึงจะสามารถอ่านให้เข้าใจเรื่องราวได้ ดังที่ เดวิด แอล. เชพเพิร์ด (David L. Shepherd 1975: 79) ได้สรุปไว้ว่า ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่คนอ่านได้มากหรือน้อย เพียงใดขึ้นอยู่กับสิ่งสำคัญสองประการคือ ประการแรก ได้แก่ ความคล่องแคล่วชำนาญหรือความสามารถในการใช้ภาษาของผู้อ่านซึ่งหมายถึง ระดับความรู้ทางภาษาที่ผู้อ่านได้เล่า เรียนหรือ เรียนรู้มาและระดับความรู้ในภาษาที่ผู้เขียนใช้ ประการที่สองคือ ประสิทธิภาพหรือพื้นความรู้ของผู้อ่านซึ่งจะมีส่วนช่วยอธิบาย รวบรวม ประเมินผลข้อมูลความคิดของผู้เขียน ซึ่งข้อสรุปนี้ตรงกับความคิดเห็นของรูธ สเตรง (Ruth Strang 1969: 4) ที่ว่าการอ่านเป็นการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยใช้ภาษา เป็นสื่อ ผู้อ่านจะต้องถอดรหัสตัวอักษรซึ่งต้องอาศัยความสามารถทางด้านภาษา และต้องเชื่อมโยงตัวอักษรกับความหมายซึ่งผู้อ่านเองทราบมาแล้วจากประสบการณ์การอ่านที่ผ่านมาหรือความรู้ที่ได้รับมาจากทางใดทางหนึ่ง ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการอ่านจะต้องอาศัยทั้งความสามารถทางภาษาของผู้อ่านและประสิทธิภาพพื้นความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่กำลังอ่านซึ่งผู้อ่านมีอยู่แล้ว

อย่างไรก็ตาม ผู้อ่านแต่ละคนจะมีความสามารถทางภาษาอังกฤษและพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านไม่เท่ากัน ผู้อ่านบางคนอาจจะมีความรู้ทางภาษาอังกฤษมากกว่าพื้นความรู้ในเรื่องที่ตนกำลังอ่าน ในขณะที่บางคนอาจมีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านมากกว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษ การที่ระดับองค์ประกอบในการอ่านทั้งสองประการไม่เท่ากันในแต่ละบุคคลนี้ น่าจะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของบุคคลเหล่านั้นด้วย การมีความรู้ทางภาษาอังกฤษนั้นเป็นสิ่งสำคัญมากในการอ่าน ไม่ว่าจะเป็นการอ่านเพื่อจุดประสงค์ใดก็ตาม หากผู้อ่านไม่มีความรู้ทางภาษาดีพอ ก็จะทำให้

ไม่เข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ ส่วนวน ฯลฯ ซึ่งมีผลทำให้ไม่เข้าใจสิ่งที่อ่านหรือเข้าใจ
คลาดเคลื่อนหรือเข้าใจผิดไปเลยก็ได้ การมีความรู้ความสามารถทางภาษาไม่เท่ากันจะทำให้
ผู้อ่านอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ได้รู้เรื่องเข้าใจไม่เท่ากัน ขณะเดียวกัน การมีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน
ต่างกันก็จะมีผลต่อความ เข้าใจในการอ่าน เช่นกัน เนื่องจากผู้อ่านที่มีพื้นความรู้ดีกว่าย่อมเข้าใจ
มโนทัศน์ สถานการณ์ หรือ เหตุการณ์ใน เรื่องที่อ่านได้ดีกว่าผู้ที่มีความรู้ในเรื่องนั้นน้อย (เสียงทิพย์
สุขศรี 2526: 84)

งานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับการอ่านในประเทศไทย เท่าที่ผ่านมา มักมุ่งไปที่การ เปรียบเทียบ
ผลสัมฤทธิ์ในวิชาหรือทักษะการอ่าน หรือเปรียบเทียบความ เข้าใจในการอ่านของนักเรียน โดยการ
ทดลองสอนด้วยวิธีการสอนแบบต่าง ๆ หรือใช้แบบฝึกหัด ตลอดจนกิจกรรมประเภทต่าง ๆ หรือ เป็น
การหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งการวิจัย เหล่านี้มุ่งศึกษา
ความรู้เรื่องไวยากรณ์ (linguistic knowledge) ทั้งนี้ การวิจัยศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรทั้ง
สองดังที่กล่าวไปข้างต้น อันได้แก่ ความสามารถทางภาษาและพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะมีผล
ต่อความ เข้าใจในการอ่านอังกฤษ; ในขณะที่ยังไม่มีผู้ทำการวิจัย

เนื่องจากมีความสนใจในเรื่องดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงประสงค์ที่จะ เปรียบ เที่ยบความแตกต่าง
ในเรื่องความ เข้าใจในการอ่านระหว่างบุคคลต่าง ๆ ที่มีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษและ
พื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านไม่เท่ากัน เพื่อศึกษาว่าผู้ที่จะอ่านภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จคือ
เข้าใจ เรื่องราวที่อ่านได้ดีพอสมควรนั้นควรจะมีปัจจัยทั้งสองประการดังกล่าว เป็นอย่างไร และ
จากการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างความสามารถทางภาษาอังกฤษกับ
พื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านต่อความ เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษจะช่วยให้ทราบว่า ความ แตกต่าง
ของความ เข้าใจในการอ่านอังกฤษของผู้ที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านแตกต่างกันนั้น จะแตกต่างกัน
หรือไม่ เมื่อมีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

การวิจัยครั้งนี้จะ เป็นประโยชน์ต่อการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ อย่างน้อยก็ เป็นการชี้แนะ
ให้ผู้สอนอ่านได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัจจัยทั้งสองประการดังกล่าวและดำเนินการสอนให้มี
ประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้ที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านแตกต่างกัน
3. เพื่อวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางภาษาอังกฤษกับพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

สมมติฐานของการวิจัย

ราล์ฟ เรย์โนลด์ส์ และคณะ (Ralph Reynolds et al. 1977: 369) ได้กล่าวถึงอุปสรรคของนักเรียนในการอ่านเพื่อความเข้าใจว่ามีสาเหตุมาจากการไม่มีทักษะเพียงพอ เช่น นักเรียนไม่รู้คำศัพท์นั้น ๆ หรือใช้กฎไวยากรณ์ผิด เป็นต้น

ซี. เอ. โยริโอ (C.A. Yorio 1971: 107-115) ได้กล่าวถึงความสำเร็จในการอ่านภาษาคำต่างประเทศว่าขึ้นอยู่กับความชำนาญหรือความสามารถในภาษาคำประเทศนั้น ๆ ของผู้อ่าน ซึ่งความเห็นนี้สอดคล้องกับความเห็นของเดวิด แอล. เชพเพิร์ด (David L. Shepherd 1973: 79) ที่ว่า ภูมิหลังประการสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้ผู้อ่านประสบผลสำเร็จในการเข้าใจความหมายของสิ่งที่ตนอ่านมากนักน้อยเพียงใดก็คือ ความคล่องในการใช้ภาษาของผู้อ่าน ซึ่งหมายถึงระดับความรู้ทางด้านภาษาที่ผู้อ่านได้เรียนมาและระดับความรู้ในภาษาที่ผู้เขียนใช้

แพทริเซีย จอห์นสัน (Patricia Johnson 1982: 503-515) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลของพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านที่มีต่อการคิดชัดในการอ่านภาษาที่สองของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผลการวิเคราะห์ทางสถิติปรากฏว่า พื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านจะมีอิทธิพลต่อกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาคำ (lower levels of proficiency) มากกว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูง และพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการสร้างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

อนึ่ง ในกลุ่มของผู้ที่มีความสามารถทางภาษาสูง แต่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน คือ หนึ่ง มีพื้นความรู้มาก อีกพวกหนึ่งมีพื้นความรู้น้อย คะแนนความเข้าใจในการอ่านของทั้งสองพวกนี้ แม้จะแตกต่างกัน ก็ไม่น่าจะแตกต่างกันมากนัก เพราะอย่างน้อยความสามารถทางภาษาที่มีอยู่จะช่วย ในการทำข้อสอบได้บ้างพอสมควร แต่ในกลุ่มของผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางที่มีพื้น ความรู้ในเรื่องที่อ่านไม่เท่ากัน คือพวกหนึ่งมีพื้นความรู้มาก อีกพวกหนึ่งมีพื้นความรู้เล็กน้อย นั้น พื้นความรู้ น่าจะมีผลมากกว่าที่จะให้ความ เข้าใจในการอ่านของทั้งสองพวกนี้ต่างกัน กล่าวคือพวกที่มีพื้นความรู้ ในเรื่องที่อ่านมากจะ เข้าใจ เรื่องได้ดีกว่าพวกที่มีพื้นความรู้น้อย ซึ่งสำหรับกลุ่มนี้ต้องอาศัยพื้นความรู้ มาช่วยในการทำข้อสอบมากกว่าอาศัยความสามารถทางภาษา เมื่อกล่าวกันโดย เหตุผลแล้ว ความ แตกต่างระหว่างคะแนนความ เข้าใจในการอ่านของกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงสองพวกที่มี พื้นความรู้ไม่เท่ากัน จะแตกต่างกับความแตกต่างของคะแนนความ เข้าใจในการอ่านของกลุ่มที่มี ความสามารถทางภาษาปานกลางสองพวกที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านไม่เท่ากัน เมื่อเป็นดังนี้ ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะวิ เคราะห์ปฏิกริยาร่วมระหว่างความสามารถทางภาษาอังกฤษกับพื้นความรู้ในเรื่อง ที่อ่านคือความ เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

จากผลการศึกษาและวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานว่า

1. ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงจะมีความ เข้าใจใน เรื่องที่อ่านมากกว่าผู้ที่มี ความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05
2. ผู้ที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านมากจะมีความ เข้าใจใน เรื่องที่อ่านมากกว่าผู้ที่มีพื้นความรู้ ใน เรื่องที่อ่านน้อย ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05
3. มีปฏิกริยาร่วมระหว่างพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านกับความสามารถทางภาษาอังกฤษ ต่อความ เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ขอบ เขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัย รัตนโกสินทร์ ภาคต้น ปีการศึกษา 2532 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครู จำนวน 6 แห่ง ในเขต

กรุงเทพมหานคร ได้แก่ วิทยาลัยครูพระนคร วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูสวนดุสิต วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูธนบุรี วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ

2. ตัวแปรที่ต้องการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษและพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

คำจำกัดความในการวิจัย

1. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถของผู้อ่านในการตีความข้อมูลซึ่งเป็นภาษาเขียน โดยอาศัยความรู้ความสามารถทางภาษาและพื้นความรู้ของตนให้ตรงกับความตั้งใจของผู้เขียนและความเป็นจริง ซึ่งความเข้าใจในการอ่านนี้จะได้จากคะแนนการทดสอบความเข้าใจในการอ่านจากการวิจัยครั้งนี้

2. ความสามารถทางภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้ทักษะทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะทั้ง พูด อ่าน และ เขียน โดยอาศัยตัวภาษาเป็นแกนในการสื่อความหมาย และการใช้ความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาในการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ด้วย ซึ่งความสามารถทางภาษาอังกฤษนี้ได้จากคะแนนการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษโดยกำหนดให้ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงมีคะแนนในการทำแบบทดสอบตั้งแต่ 70% ขึ้นไป ส่วนผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางมีคะแนนในการทำแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 70-60% ทั้งนี้โดยยึดตามระเบียบการวัดและประเมินผลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

3. พื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน หมายถึง ความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีสะสมอยู่ก่อนแล้วในเรื่องที่อ่าน โดยได้จากประสบการณ์ของผู้อ่านเอง พื้นความรู้นี้วัดจากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดพื้นความรู้ของผู้อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ปรากฏในเรื่องที่ให้อ่านอันจะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ผู้ที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านมากจะมีคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดพื้นความรู้ตั้งแต่ 70% ขึ้นไป ส่วนผู้ที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านน้อยจะมีคะแนนในการทำแบบทดสอบต่ำกว่า 60% ทั้งนี้โดยยึดหลักเกณฑ์ในการแบ่งระดับพื้นความรู้ เช่นเดียวกับการวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้สอนการอ่านภาษาอังกฤษทราบว่า พื้นความรู้มีอิทธิพลต่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพียงใด
2. เป็นข้อมูลในการที่ผู้สอนจะนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงการ เรียงการสอนอ่านภาษาอังกฤษต่อไป
3. เป็นแนวทางในการวิจัย เกี่ยวกับการอ่านต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย